

Tužilaštvo - Tužiteljstvo Bosne i Hercegovine
Тужилаштво Босне и Херцеговине

Broj: T20 0 KTRZ 0002856 05
Sarajevo, 30.12.2024. godine

SUD BOSNE I HERCEGOVINE
Sudiji za prethodno saslušanje

Na osnovu odredbi člana 35. stav 2. tačka i), te člana 226 stav 1. i člana 227. Zakona o krivičnom postupku Bosne i Hercegovine podižem:

O P T U Ž N I C U

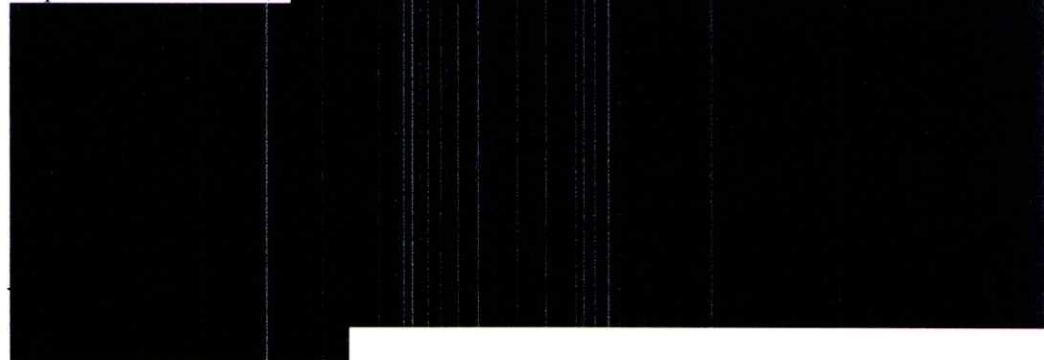
PROTIV:

Babić Luka, [REDACTED] rođen [REDACTED] 1965. godine u [REDACTED]
Tesliću, [REDACTED], državljanin Bosne i Hercegovine, [REDACTED]

Vrbić Alojz, [REDACTED] rođen [REDACTED] 1957. godine u Zavidovićima, [REDACTED]
Hercegovine i Republike Hrvatske, [REDACTED]

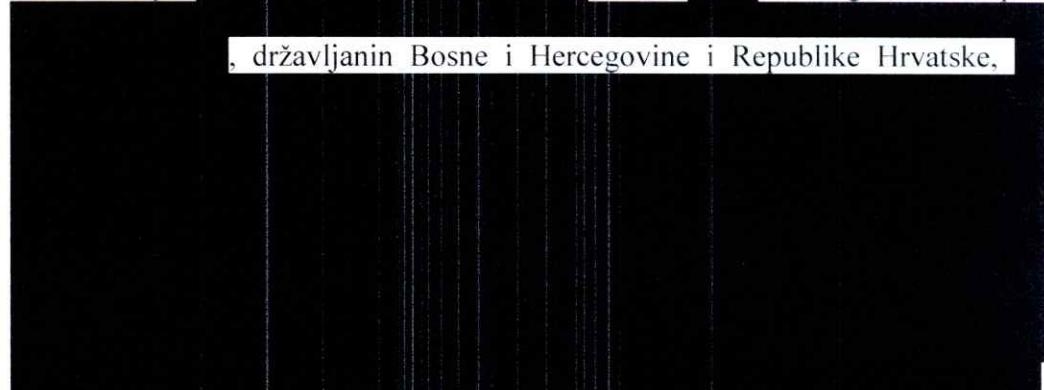
3. **Martić Marinko**, rođen [REDACTED],
.1960. godine u Žepču,

[REDACTED], državljanin Bosne i Hercegovine i
Republike Hrvatske,

4. **Jozić Franjo**, rođen [REDACTED].1964. godine u Žepču

[REDACTED], državljanin Bosne i Hercegovine i Republike Hrvatske,

5. **Markanović Viktor**, rođen [REDACTED],
.1960. godine u Žepču,

[REDACTED], državljanin Bosne i Hercegovine i
Republike Hrvatske,

6. **Spajić Slavko**, rođen [REDACTED].1959.
godine u Zavidovićima,

[REDACTED], državljanin Bosne i Hercegovine i
Republike Hrvatske,

Mrkonjić Ivo, [REDACTED], rođen [REDACTED]
[REDACTED] .1962. godine u Žepču,
[REDACTED]

Hercegovine Republike Hrvatske,

[REDACTED], državljanin Bosne i

Što su:

Za vrijeme rata i oružanog sukoba u Bosni i Hercegovini, između pripadnika Hrvatskog vijeća odbrane, s jedne strane, i pripadnika Armije RBiH, s druge strane, na području opština Žepča u periodu od 24.06.1993. godine do kraja marta 1994. godine, Luka Babić u svojstvu zapovjednika 3. satnije vojne policije 4. bojne vojne policije Vitez - pri komandi 111 Xp brigade HVO-a, Alojz Vrbić u svojstvu pripadnika 3. satnije vojne policije 4. bojne vojne policije Vitez - pri komandi 111 Xp brigade HVO-a Žepče, Martić Marinko u svojstvu pripadnika 3. satnije vojne policije 4. bojne vojne policije Vitez - pri komandi 111 Xp brigade HVO-a Žepče Franjo Jozić u svojstvu pripadnika 3. satnije vojne policije 4. bojne vojne policije Vitez - pri komandi 111 Xp brigade HVO-a Žepče, Viktor Markanović, u svojstvu pripadnika 111 Xp brigade HVO-a Žepče, Slavko Spajić u svojstvu pripadnika 111 Xp brigade HVO-a Žepče, Ivo Mrkonjić, u svojstvu načelnika Policijske uprave Žepče, zajedno sa drugim pripadnicima vojne policije 3. satnije vojne policije 4. bojne vojne policije Vitez - pri komandi 111 Xp brigade HVO-a Žepče i pripadnicima 111 Xp brigade HVO-a Žepče, postupali protivno pravilima međunarodnog humanitarnog prava kršeći odredbe zajedničkog člana 3. stav 1. tačka a) i c), te član 4. Dopunskog protokola II uz Ženevske konvencije od 12.08.1949. godine o zaštiti žrtava nemehunarodnih oružanih sukoba i člana 27. stav 2. Ženevske konvencije o zaštiti civilnih lica za vrijeme rata od 12. avgusta 1949. godine i Dopunskog Protokola II uz Ženevske konvencije od 12. avgusta 1949. godine o zaštiti žrtava nemehunarodnih oružanih sukoba, tako što su u improvizovanim zatvorima u Osnovnoj školi "Rade Kondić", Osnovnoj školi u Perkovićima, u objektu „Silos“ i „Štalam“ Nove Trgovine, svi na području Žepča, prema civilima bošnjačke nacionalnosti koji su lišeni slobode i protivzakonito zatvoreni bez sprovedenog sudskog postupka i koji su bili podvrnuti nečovječnom postupanju, mučenju, kao i različitim oblicima psihičkog, fizičkog i seksualnog zlostavljanja, te odvođenja na prinudne radove, kao i ubistvima, pa su tako:

Luka Babić, u gore navedenom svojstvu, sam,

1. U periodu od 24.06.1993. godine do kraja marta 1994. godine u gore navedenom svojstvu, učestovao u protivzakonitom zatvaranju civila, a što je za posljedicu imalo da su civili nezakonito zatvoreni i držani u improvizovanim zatvorima, te kao nadređeni pripadnicima 3. satnije 4. bojne vojne policije Vitez pri komandi 111 Xp HVO brigade, koji su obezbjedivali improvizovane zatvore u Osnovnoj školi "Rade Kondić" u Žepču, Osnovnoj školi u Perkovićima, u objektu „Silos“ i „Štalama“ Nove Trgovine, svi na području Žepča, iako je znao ili mogao znati, to je propustio da preduzme i razumne mjere da spriječi pripadnike 3. satnije 4. bojne vojne policije Vitez – pri komandi 111 Xp HVO brigade Žepče, nad kojima je imao pravnu i faktičku vlast, kao i pripadnike 111 Xp brigade HVO-a Žepče, kojima su pripadnici vojne policije omogućavali ulazak u navedene improvizovane zatvore, da svakodnevno i organizovano u bilo koje doba dana i noći izvode zatvorenike bošnjačke nacionalnosti iz prostorija u kojima su bili boravili i da ih snažno udaraju nogama, rukama, gumenim palicama, letvama, buzdovanima, strujnim kablom, bacajući na njih felge od automobila, što je za posljedicu imalo da su takvim radnjama istima nanosili snažne tjelesne i duševne bolove i patnje, a da nikome od njih nije pružena adekvatna medicinska pomoć, te je na taj način doprinio stvaranju spoznaje i uvjerenja kod pripadnika vojne policije i pripadnika HVO-a, da je takvo postupanje dozvoljeno i nekažnjivo, pa su tako od strane nepoznatih pripadnika vojne policije, kao i drugih pripadnika 111 Xp brigade HVO-a pretučeni u improvizovanom zatvoru u Osnovnoj školi u Perkovićima zatvorenici [REDACTED]

[REDACTED], a u improvizovanom zatvoru Osnovnoj školi „Rade Kondić“ u Žepču pretučeni zatvorenici [REDACTED]

[REDACTED], a zatvorenici [REDACTED], pretučeni i potom odvedeni od kada im se gubi svaki trag, te u improvizovanom zatvoru „Silos“ pretučeni zatvorenici [REDACTED]

[REDACTED], dok je zatvorenik [REDACTED] jednu veče polovinom mjeseca avgusta 1993. godine snažno pretučen od strane pripadnika vojne policije i pripadnika 111 Xp HVO brigade što je za posljedicu imalo da je bio u teškom fizičkom i psihičkom stanju, da nije mogao ustajati, niti govoriti, te da mu nije pružena adekvatna medicinska pomoć, a što je sve imalo za posljedicu da je [REDACTED] nakon izvjesnog vremena tokom noći preminuo u čeliji.

Luka Babić, u gore navedenom svojstvu, sam,

2. U periodu od 24.06.1993. godine do kraja marta 1994. godine, kao nadređeni pripadnicima vojne policije 3. satnije 4. bojne vojne policije Vitez – pri komandi 111 Xp HVO brigade Žepče, koji su obezbjeđivali improvizovane zatvore u Osnovnoj školi "Rade Kondić" u Žepču, te Osnovnoj školi u Perkovićima, kao i u „Silosu“ i „Štalama“ Nove Trgovine, svi na području Žepča, pa iako je znao ili mogao znati za njihovo protivpravno postupanje prema zatočenicima bošnjačke nacionalnosti, koji su svakodnevno bili izloženi nečovječnom postupanju u vidu izvođenja iz tih objekata i odvođenja vojnim kamionima u pratinji pripadnika 111 Xp HVO-a brigade Žepče na obavljanje prinudnih radova za potrebe jedinica HVO-a i jedinica VRS na prvim linijama borbenih dejstava sa jedinicama Armije RBiH zv. „Kremen“, „Varda“, „Papratnica“, „Vrbica“, „Bistrica“, „Zovik“, „Dubravice“, „Palandžur“, „Matinski vis“, „Preko“, „Orlovik“, „Orahovica“, „Lovnica“, „Vinište“, „Golubinja“, „Pazarić“, „Liješnica“, „Ljeskovica“, „Debelo brdo“, „Previla“, „Bukovik“, „Bandera“, na području Žepča, Zavidovića i Maglaja, gdje su kopali rovove i tranšeje, te izvlačili ranjene i poginule pripadnike HVO-a sa prostora između sukobljenih strana, te bili podvrgnuti psihičkim i fizičkim maltretiranjima od strane pripadnika HVO-a i da obavljanje prinudnih radova zatvorenika na navedenim lokalitetima nije bezbjedan i da može doći do pogibije ili ranjavanja zatvorenika, te da su korišteni kao „živi štit“ za vrijeme ofanzivnih dejstava pripadnika HVO-a, kojom prilikom su bili izloženi unakrsnoj artiljerijskoj i pješadijskoj vatri iz vojnih oruđja i pješadijskog oružja sukobljenih strana, na koji način je život zatvorenika bio ugrožen, to ništa nije preduzeo da se usprotivi takvoj praksi izvođenja i slanja zatvorenika na obavljanje prinudnih radova, na koje su izvođeni zatvorenici

[REDACTED]

, dok je jedan broj zatvorenika ranjen među kojima

su

[REDACTED], pa kada su ranjeni vraćeni u zatočeničke objekte – logore, nisu imali adekvatnu medicinsku pomoć, te je na taj

način značajno doprinio u protivzakonitom odvođenju lica bošnjačke nacionalnosti na obavljanje nezakonitih prinudnih radova.

Babić Luka, u gore navedenom svojstvu, sam,

3. Dana 26.06.1993. godine u večernjim satima oštećeni ██████████ koji se zajedno sa svojom majkom krenuo iz Žepča prema slobodnoj teritoriji na području opštine Zenici i po dolasku do prevoja „Vis“ zaustavljen i uhapšen od strane pripadnika HVO-a a potom doveden u prostorije improvizovanog zatvora u objektu Osnovne škole u Perkovićima i predat na čuvanje pripadnicima vojne policije HVO-a i odmah po dolasku Luka Babić je naredio dvojici njemu poznatih i podređenih vojnih policajaca da ga okrenu uz zid a potom mu je naredio da izvadi sve dragocjenosti iz džepova kojom prilikom su mu oduzeli sat, zlatni lančić, zlatni prsten i novac u iznosu od 3.000,00 DM, a nakon toga obraća mu se pogrdnim riječima psujući mu majku i govoreći „Kamenjani ja će vam doći kraju“, te ga snažno ga udario nogom sa obuvenom vojničkom čizmom u predjelu rebara od kog udarca je oštećeni pao na pod, gdje su ga potom ta dva njemu poznata vojna policajca u njegovom prisustvu nastavili udarati nogama po čitavom tijelu, pa ih nije sprečio, iako je bio dužan da to učini, nego se sa takvim postupkom saglasio, na koji način su oštećenom nanijeli snažan tjelesni i duševni bol i patnju.

Babić Luka u gore navedenom svojstvu, sam,

4. Neutvrđenog dana u periodu od kraja mjeseca juna do polovine mjeseca jula 1993. godine u improvizovanom zatvoru u Osnovnoj školi „Rade Kondić“ u Žepču, u više navrata zatočenika ██████████ izvodio iz podrumske prostorije gdje je bio zatočen sa većim brojem drugih zatočenika i potom ga dovodio u mušku svlačionicu, te ga udarao gumenom palicom po čitavom tijelu, a kada bi oštećeni pao na pod gazio bi ga nogama obuvenim u vojničke čizme, udarajući ga po cijelom tijelu i govoreći mu: „Gdje su vam sada Zelene beretke, hoćete Džamahiriju“, nanoseći mu na taj način snažan tjelesni i duševni bol i patnju.

Babić Luka i Vrbić Alojz, u gore navedenim svojstvima, zajedno sa drugim pripadnicima vojne policije,

5. Neutvrđenog dana u toku mjeseca jula 1993. godine u improvizovanom zatvoru u Osnovnoj školi „Rade Kondić“ u Žepču, nakon što je zatočenik ██████████ izведен iz fiskulturne sale od strane njima poznatih vojnih

policajaca na ispitivanje u jednu svlačionicu, gdje je bio prisutan Vrbić Alojz, izvjesni „[REDACTED]“, kao i dva pripadnika vojne policije, te su ga pitali „Otkud ti ovdje, po čijom zadatku si ratovao“ uz stalne psovke i odmah potom u tu prostoriju ušao Luka Babić, nakon čega je neko od njih naredio oštećenom [REDACTED] da se nagne preko fiskulturnog kozlića, te ga odmah potom počeli jako udarati gumenim po leđima u predjelu bubrega od kojih udaraca je pao na pod, da bi mu potom naredili da sjedne na jednu stolicu i da noge provuče ispod naslona na drugoj stolici, jer je bio bos, da bi ga potom Vrbić Alojz i izvjesni [REDACTED] gumenim palicama jako udarali po stopalima i cjevanicama, pa je od jačine udaraca pao sa stolice i nije mogao ustati jer su mu tabani bili otečeni, te su ga potom vukli kroz hodnik i ubacili u fiskulturnu salu, a sve je to posmatrao Luka Babić koji ih nije u tome spriječio, iako je bio dužan da to učini nego se sa takvim postupkom saglasio na koji način su oštećenom nanosili snažan tjelesni i duševni bol i patnju.

Vrbić Alojz i Babić Luka, u gore navedenim svojstvima, zajedno sa drugim pripadnicima vojne policije,

6. Neutvrđenog dana polovinom mjeseca avgusta 1993. godine u improvizovanom zatvoru „Silos“ iz ćelije tzv. „Šestica“ izveden od strane njima poznatog pripadnika vojne policije zatvorenik [REDACTED] i doveden u prostoriju za ispitivanje u kojoj su bili Vrbić Alojz i tri njima poznata pripadnika HVO-a, te su ga odmah počeli udarati rukama, nogama i palicama od kojih udaraca je pao na patos i nakratko izugbio svijest, pa nakon što je došao svijesti Vrbić Alojz mu je prišao i naredio da stane uz zid raširenih nogu i ruku podignutih uvis, te mu potom rekao „Nisi se dobro naštimao“, te mu pomjerio ruke i noge i kako ga udario drvenom gredicom u donji dio kičme, koji udarac je bio jak pa su mu noge otkazale i pao je na pod, a koje premlaćivanje je trajalo dvadesetak minuta, nakon čega mu je Vrbić Alojz naredio da se vrati u ćeliju tzv. „Šesticu“, pa s obzirom da od težine zadobijenih udaraca nije mogao hodati puzao je do ćelije, a sve je to posmatrao Luka Babić koji ga nije sprečio, iako je bio dužan da to učini, nego se sa takvim postupkom saglasio, kojom prilikom je zarobljeniku [REDACTED] nanijet snažan tjelesni i duševni bol i patnja.

Babić Luka i Vrbić Alojz, u gore navedenim svojstvima, zajedno sa drugim pripadnicima vojne policije,

7. Tačno neutvrđenog dana početkom mjeseca oktobra 1993. godine nakon što su iz improvizovanog zatvora u Osnovnoj školi „Rade Kondić“ u Žepcu izvedeni na pridnudne radove zatočenici [REDACTED] i [REDACTED], koje su obavljali u samom gradu Žepcu i koji su iskoristili priliku i nepažnju

pripadnika HVO-a i pobegli u pravcu slobodne teritorije prema Zenici, da bi nakon toga u večernjim satima u kuću u kojoj je bila privremeno smještena njihova sestra [REDACTED], došla su dva pripadnika vojne policije, od kojih je jedan izvjesni „[REDACTED]“ i naredili da ona i [REDACTED] ([REDACTED]) podu sa njima i doveli ih u jednu prostoriju koja se nalazila na drugom spratu improvizovanog zatvora u Osnovnoj školi „Rade Kondić“ u Žepču u kojoj je bio Luka Babić sa još jednim njemu poznatim pripadnikom vojne policije, nakon čega se Luka Babić obratio [REDACTED] govoreći „[REDACTED]“ [REDACTED], obratio se [REDACTED]

[REDACTED] i pitao da li ona zna gdje su braća [REDACTED], pa pošto ni ona nije znala, natjerao ih je da kleknu na koljena i tom prilikom izvjesni „[REDACTED]“ koji je stajao iza njihovih leđa, počeo je jako da ih udara nogama u predjelu leđa, te naredio [REDACTED] da [REDACTED] udari šamar, pa pošto [REDACTED] to nije htjela da uradi, „[REDACTED]“ ih je ponovo počeo udarati nogom u predjelu leđa, te ponovo naredio [REDACTED] da ona udari [REDACTED] šamarom što je [REDACTED] i učinila, te je Luka Babić naredio [REDACTED] da izade iz te prostorije, da bi se u njegovom prisustvu izvjesni „[REDACTED]“ obratio [REDACTED] govoreći joj „[REDACTED]“ pa s obzirom da nije znala izvadio je pištolj iz futrole i stavio joj cijev na čelo prijeteći da će je ubiti, da bi mu [REDACTED] odgovorila „Ubi, ali ne znam“, nakon čega je istu uhvatio za kosu i odvukao do prozora, izvadio čakiju, prislonio na njen vrat i rekao „Sad ću te zaklati“, te je gurnuo u čošak u kome su bile neke gume, a u tom momentu u prostoriju ušao je izvjesni „[REDACTED]“ koji je uzeo „[REDACTED]“ policijsku gumenu palicu i jako je udario u predjelu lica, uslijed čega joj je potekla krv, nakon čega su joj dozvolili da ode do toaleta da se opere i po povratku u tu prostoriju u istoj je zatekla [REDACTED], pa im je Luka Babić ponovo naredio da kleknu na koljena, da bi ih potom Vrbić Alojz nogama počeo udarati po čitavom tijelu, a izvjesni „[REDACTED]“ je prišao [REDACTED] i udario je šakom u lice te joj izbio jedan Zub, a izvjesni „[REDACTED]“ je nastavio da udara nogama [REDACTED] u predjelu leđa i od jačine tih udaraca je bila u polusvjesnom stanju uslijed čega je „izvršila malu nuždu“, a nakon toga je Luka Babić naredio izvjesnom „[REDACTED]“ da u tu prostoriju dovede zatvorenika [REDACTED] ([REDACTED]), i odmah po njegovom dovođenju u tu prostoriju, Vrbić Alojz, izvjesni „[REDACTED]“ i „[REDACTED]“ u prisustvu [REDACTED], počeli su ga udarati nogama i šakama po čitavom tijelu, koji udarci su bili jaki i od kojih je pao na pod, nakon čega su počeli da skaču po njemu, a pritom ga je Vrbić Alojz sve vrijeme udarao gumenom palicom u predjelu bubrega, da bi mu zatim naredio da ide četvoronoške kroz hodnik prema toaletu, pa su sve to posmatrali drugi zatvorenici koji su bili postrojeni u hodniku kojom prilikom im je Vrba govorio „Gledajte jer vam je ovo primjer“, a kada se vratio u prostoriju u izvjesni „[REDACTED]“ u prisustvu drugih vojnih policajaca ga je nastavio udarati, a kada je oštećeni pao na pod „[REDACTED]“ mu je skočio na stomak uslijed čega je oštećeni izvršio veliku nudžu, a sve je to posmatrao Luka Babić i nije sprječio takvo postupanje njemu podređenih vojnih policajaca, iako je bio dužan da to učini nego se sa takvim postupkom saglasio, na koji način su [REDACTED], [REDACTED] i [REDACTED] pretrpjeli snažan tjelesni i duševni bol i patnju.

Vrbić Alojz i Babić Luka, u gore navedenim svojstvima, zajedno sa drugim pripadnicima vojne policije,

8. Tačno neutvrđenog dana u drugoj polovini mjeseca februara 1994. godine nakon što su njima poznati pripadnici vojne policije zatočenike [REDACTED]

[REDACTED] iz jedne privatne kuće u naselju u Novom Šeheru gdje su bili zatvoreni i iz koje su svakodnevno vođeni na obavljanje prinudnih radova na prve borbene linije HVO-a, doveli u prostorije vojne policije u naselju Novi Šeher u cilju njihove razmjene, pa kada je ipak odlučeno da razmjene neće biti, u poslijepodnevnim satima odveli su ih do hangara „Nove trgovine“ u Žepču gdje su ih postrojili uz jedan zid nakon čega su ih Vrbić Alojz, Luka Babić, te izvjesni „[REDACTED]“ i „[REDACTED]“ počeli da udaraju i to nogama i gumenim palicama po glavi i čitavom tijelu koji udarci su bili izuzetno jaki i od zadobijenih udaraca su krvavili iz nosa i usta, a koje premlaćivanje je trajalo oko sat vremena, nakon čega su ih uveli u hangar „Nove trgovine“, da bi u verečnjim satima Vrbić Alojz iz hangara „Nove trgovine“ izveo zatočenika [REDACTED] kome su ruke bile vezane metalnim lisicama, potom mu skida lisice i gumenom palicom, kao i nogama obuvenim u vojničke čizme udara ga po čitavom tijelu, te ga jako nogom udara u međunožje govoreći mu: „Ovo je da se više ne rađaju balije“, koje udaranje je trajalo oko desetak minuta nakon čega je vraćen u hangar „Nove trgovine“ da bi sljedećeg dana u jutarnjim satima Vrbić Alojz ponovo izveo zatočenika [REDACTED] i odveo ga u jednu prostoriju za ispitivanje u kojoj je bio jedan njemu poznati pripadnik HVO-a koji je ispitivao oštećenog na okolnosti bjekstva zatvorenika iz logora, da bi ga u toku ispitivanja u prisustvu navedenog pripadnika HVO-a Vrbić Alojz jako udario nogom u predjelu rebara, na koji način im je nanesen snažan tjelesni i duševni bol i patnja.

Vrbić Alojz, u gore navedenom svojstvu, zajedno sa drugim pripadnicima vojne policije,

9. Neutvrđenog dana krajem mjeseca juna 1993. godine, nakon što je zatočenik [REDACTED] u improvizovanom zatvoru u Osnovnoj školi u Perkoviću od strane jednog pripadnika vojne policije izведен iz podrumske prostorije i doveden u jednu prostoriju za ispitivanje, pa nakon što je ispitan u tu prostoriju ušao je Vrbić Alojz i oštećenog pitao „Otkud ti“ i odmah potom kako ga udario nogom u predjelu leđa od kog udarca je izgubio dah i pao na pod, da bi mu potom podigao glavu, te izvadio pištolj i stavio mu u usta govoreći „Sad ću te ubiti“, nakon čega je naredio drugim njemu poznatim pripadnicima vojne policije da oštećenog vrate u podrumsku prostoriju, na koji način mu je nanio snažan tjelesni i duševni bol i patnju.

Vrbić Alojz, u gore navedenom svojstvu, zajedno sa još dva pripadnika HVO-a,

10. Neutvrđenog dana u drugoj polovini mjeseca septembra 1993. godine, u improvizovanom zatvoru „Silos“ izveo iz ćelije tzv. „Šestica“ zatočenike ██████████, ██████████ i ██████████ i doveo u kancelariju za ispitivanje u kojoj su bili još dva njemu poznata pripadnika HVO-a izvjesni „████████“ i „████████“, da bi ih odmah po ulasku počeli udarati vrhovima gumenih palica u predjelu bubrega, koji udarci su bili jaki i bolni i od kojih su padali na patos, te ih nastavili udarati nogama u predjelu glave i čitavog tijela, nako čega su se četvoronoške vratili u ćeliju, nanoseći im na taj način snažan tjelesni i duševni bol i patnju.

Vrbić Alojz, u gore navedenom svojstvu, sam

11. Tačno neutvrđenog dana u periodu od 30.06.1993. godine do polovine jula mjeseca 1993. godine, u improvizovanom zatvoru u Osnovnoj školi „Rade Kondić“ u Žepču, nakon što bi zatočenika ██████████ njemu poznati pripadnik vojne policije izvodio iz podrumske prostorije u jednu svlačionicu, to bi ga u više navrata premlaćivao, na način da je istog jako udarao gumenom palicom, nogama, rukama u predjelu glave, grudi, stomaka i butina, te bacao na njega automobilske točkove, a kada bi oštećeni pao na pod gazio je po njemu vojničkim čizmama po cijelom tijelu, nanoseći mu na taj način snažan tjelesni i duševni bol i patnju.

Vrbić Alojz, u gore navedenom svojstvu, sam

12. Tačno neutvrđenog dana u toku mjeseca avgusta 1993. godine u improvizovanom zatvoru „Silos“, nakon što je iz ćelije broj 2 od strane pripadnika vojne policije izведен zatočenik ██████████ i doveden na ispitivanje u jednu kancelariju, gdje ga je pripadnik vojne policije ██████████ u prisustvu Vrbić Alojza i još jednog njima poznatog vojnog policajca ispitivao na okolnosti napada Armije RBiH na mjesto Kiseljak, opština Žepče, pa kako oštećeni nije znao odgovor na pojedina pitanja, Vrbić Alojz ga je jako udarao nogama, šakama, te gumenom palicom po čitavom, tijelu, da bi uslijed jačine tih udaraca oštećeni izvršio malu i veliku nuždu u donji veš, nakon čega je vraćen u ćeliju, nanoseći mu na taj način snažan tjelesni i duševni bol i patnju.

Vrbić Alojz u gore navedenom svojstvu, sam

13. Tačno neutvrđenog dana početkom mjeseca jula 1993. godine u večernjim satima u improvizovanom zatvoru u Osnovnoj školi „Rade Kondić“ u Žepču,

Vrbić Alojz je izveo iz fiskulturne sale zatočenika [REDACTED] i odveo ga u jednu kancelariju u kojoj je bio Luka Babić i još dva njemu poznata pripadnika vojne policije i odmah po ulasku u kancelariju Vrbić Alojz uzeo je dva kanistera sa vodom zapremine od pet litara, podigao ih, jako zamahnuo i udario ga u predjelu oba uha, koji udarci su bili izuzetno jaki pa je pao na pod, krvario je iz ušiju i na kratko izgubio svijest i dok je ležao na podu zadobio je još nekoliko udaraca vojničkim čizmama u predjelu glave od kojih udaraca mu je izbijen zub, te je krvario iz nosa, nakon čega je vraćen u fiskulturnu salu, na koji način je oštećenom nanijet snažan tjelesni i duševni bol i patnja.

Vrbić Alojz, u gore navedenom svojstvu, sam,

14. U periodu od 13. jula 1993. godine pa do 04. avgusta 1993. godine, u improvizovanom zatvoru „Silos“ u više navrata kada bi oštećeni [REDACTED] izlazio iz ćelije tzv. „Šestica“ da isprazni limenu kantu u koju su zatvorenici vršili fiziološke potrebe, udarao ga jako gumenom palicom u predjelu leda i šakama u predjelu glave, da bi jedne prilike stavio mu pištolj u usta i prijetio da će ga ubiti, nanoseći mu na taj način snažan tjelesni i duševni bol i patnju.

Vrbić Alojz, u gore navedenom svojstvu, sam

15. U vremenskom periodu od 24.06.1993. godine pa do kraja marta 1994. godine, nečovječno postupao prema zatočenici koji su boravili u improvizowanim zatvorima Osnovne škole u Perkoviću, Osnovne škole „Rade Kondić“ u Žepču i objekta „Silos“ koji su više puta u jutarnjim satima izvedeni na prinudne radove na kopanje rovova i tranševa, izvlačenje poginlih pripadnika HVO-a na prve borbene linije sukoba između HVO-a i Armije RBiH iznad Žepča, te prema Zavidovićima i Maglaju, pa iako svjestan da prilikom obavljanja tih radova može doći do pogibije ili ranjavanja zatvorenika jer su bili izloženi unakrsnoj artiljerijskoj i pješadijskoj vatri iz vojnih oruđja i pješadijskog oružja sukobljenih strana, na koji način je život zatvorenika bio ugrožen i da je takvo postupanje nedozvoljeno, izdavao je usmene naredbe drugim pripadnicima vojne policije da se zatočenici izvode i odvode na borbene položaje vojnim kamionima HVO-a, a nekada ih i lično izvodio i bio u njihovoј pratnji, te ih u večernjim satima vraćao u improvizovane zatvore, pa su tako izvođeni zatvorenici [REDACTED]

[REDACTED], te je zatočenike [REDACTED],

[REDACTED] i [REDACTED] po dolasku na borbene linije premlaćivao na način:

15.a)

Krajem mjeseca juna 1993. godine iz improvizovanog zatvora u Osnovnoj školi u Perkovićima lično je odredio i izveo zatočenike na obavljanje prinudnih radova na borbenom položaju HVO-a zv. „Lug“ i bio u njihovoj pratnji, a među kojima je bio i zatočenik [REDACTED], da bi po dolasku na navedeni borbeni položaj, nakon silaska zatočenika sa kamiona, istim naredio da se postroje u vrstu, te određivao u grupe po tri zatočenika koji će kopati rovove i tranšeje psujući im „Balijsku majku“, pojedinačno ih udarajući palicom, pa je potom prišao zatočeniku [REDACTED] istog je kundakom puške udario u predjelu grudi od kog udarca je pao na zemlju, te mu naredio da ustane nakon čega ga je udario kundakom puške u predjelu leđa i pošto je pao na zemlju, više puta ga udario nogom po čitavom tijelu, nanoseći mu na taj način snažan tjelesni i duševni bol i patnju;

15.b)

Početkom mjeseca jula 1993. godine iz improvizovanog zatvora u Osnovnoj školi u Perkovićima lično je odredio i izveo zatočenike na obavljanje prinudnih radova na borbenom položaju zv. „Debelo brdo“ i bio u njihovoj pratnji, a među kojima je bio i zatočenik [REDACTED], da bi po dolasku na navedeni borbeni položaj, nakon silaska zatočenika sa kamiona, prišao zatvoreniku [REDACTED] i istog jako pesnicom udario u predjelu grudi od kog udarca se zateturao, a potom se obratio jednom pripadniku Vojske Republike Srpske govoreći „Pazi na ove Alijine, doći ću ja večeras po njih“, pa nakon što se Vrbić Alojz otisao sa tog položaja prišao mu je jedan njemu nepoznati pripadnik VRS-a i jako nogom ga udario u predjelu leđa, na koji način mu je nanesen snažan tjelesni i duševni bol i patnja;

15.c)

U prvoj polovini mjeseca avgusta 1993. godine iz improvizovanog zatvora „Silos“ lično je izveo nekoliko zatočenika i odveo vojnim kamionom na obavljanje prinudnih radova na borbeni položaj „Debelo brdo“, da bi po dolasku na navedeni borbeni položaj priličkom silaska zatočenika [REDACTED] više puta jako udario gumenom palicom po čitavom tijelu, a potom se obratio pripadnicima Vojske Republike Srpske govoreći im „Evo vam ovi pripadnici Zelenih beretki pa radite sa njima šta hoćete“, nanoseći mu na taj način snažan tjelesni i dušveni bol i patnju.

Vrbić Alojz, u gore navedenom svojstvu, sam,

16. Dana 23.10.1993. godine u improvizovanom zatvoru u Osnovnoj školi „Rade Kondić“ u Žepču u večernjim satima prozvao i izveo iz jedne učionice zatočenika ██████████ i odveo ga u jednu kancelariju, te ga pitao „Zašto si ti ██████████ pričao da sam te udarao“, pa nakon što je oštećeni pokušao da mu objasni da on to nije mogao pričati, odmah je počeo da ga jako udara stisnutim pesnicama i predjelu glave i grudi, a potom je izvadio pištolj i isti stavio oštećenom u usta, psujući mu „balijsku majku“ i prijeteći da će ga ubiti, zahtijevajući da prizna šta je pričao ██████████, pa nakon što je oštećeni bio primoran da prizna klimnuo je glavom kao znak priznanja, nakon čega je izvadio pištolj iz njegovih usta i ponovo ga jako udario pesnicom u predjelu glave, a sve to trajalo je petnaestak minuta, te se potom ██████████ četvoronoške vratio u učionicu, nanoseći mu na taj način snažan tjelesni i duševni bol i patnju.

Vrbić Alojz i Martić Marinko u gore navedenom svojstvu, zajedno,

17. Polovinom mjeseca avgusta 1993. godine, u improvizovanom zatvoru u Osnovnoj školi „Rade Kondić“ u Žepču, u dva navrata Vrbić Alojz iz jedne učionice izveo zatočenika ██████████ na hol škole u blizini zbornice, gdje su ga čekali Martić Marinko i nekoliko njima poznatih pripadnika vojne policije, da bi ga svi prisutni počeli jako udarati stisnutim pesnicama po licu, potiljku glave, nogama po leđima i palicama po bubrežima, od kojih udaraca je padao na pod i dok bi ležao udarali su ga nogama po čitavom tijelu, nakon čega su ga vukli do učionice u koju su ga ubacili, nanoseći mu na taj način snažan tjelesni i duševni bol i patnju.

Vrbić Alojz, u gore navedenom svojstvu, sam,

18. Neutvrđenog dana u vremenskom periodu od početka mjeseca avgusta pa do kraja septembra 1993. godine, u logoru „Silos“ u više navrata izvodio iz ćelije tzv. „Šestica“ zatočenika ██████████, te ga ispred ćelije jako udarao nogama, stisnutim pesnicama i tupim predmetima, nanoseći mu na taj način snažan tjelesni i duševni bol i patnju.

Vrbić Alojz, u gore navedenom svojstvu, sam,

19. Tačno neutvrđenog dana krajem mjeseca jula 1993. godine, iz improvizovanog zatvora u Osnovnoj školi u Perkovićima zatočenik ██████████ prebačen je u improvizovani zatvor „Silos“ u Žepču i po dolasku pred istim je bio Vrbić Alojz, pa kada ga je ugledao uzeo je drvenu štaflu, kako ga udario više puta u predjelu stomaka i leđa govoreći mu „Brže se kreći“, psujući mu majku, nanoseći mu na taj način snažan tjelesni i duševni bol i patnju.

Vrbić Alojz, u gore navedenom svojstvu, sam,

20. Tačno neutvrđenog dana početkom mjeseca avgusta 1993. godine u improvizovanom zatvoru „Silos“ prozvao i izveo iz ćelije zatočenika ██████████, a potom ga odveo do jednog meduprostora koji se nalazio između ćelije tzv. „Šestica“ i druge ćelije i pitao ga „Jesi li čuo da je na liniji smrtno nastradao policajac iz Zavidovića, koga su ubili pripadnici Armije RBiH“, te ga odmah počinje više puta jako udarati pesnicama u predjelu glave i nogom u predjelu stomaka, od kojih udaraca je više puta padaо na pod, da bi ga potom podizao i ponovo udario pesnicama u predjelu glave govoreći mu „Nećeš živizaći odavde“, a koje premlaćivanje je trajalo oko pola sata, nakon čega ga je odvukao do ćelije i ubacio unutar iste, nanoseći mu na taj način snažan tjelesni i duševni bol i patnju.

Vrbić Alojz, u gore navedenom svojstvu, sam,

21. Tačno neutvrđenog dana polovinom mjeseca avgusta 1993. godine u improvizovanom zatvoru „Silos“ iz ćelije tzv. „Šestica“ prozvao i odveo ██████████ u jednu prostoriju govoreći mu „U narednim danima doći će pripadnici MKCK da popišu zatvorenike“ i odmah ga potom gumenom palicom više puta jako udario u predjelu stomaka, nakon čega ga je vratio u ćeliju, nanoseći mu na taj način snažan tjelesni i duševni bol i patnju.

Vrbić Alojz, Markanović Viktor u gore navedenim svojstvima, zajedno,

22. Tačno neutvrđenog dana početkom mjeseca oktobra 1993. godine, u improvizovanom zatvoru „Silos“, Viktor Markanović iz ćelije izveo zatočenika ██████████ i uveo ga u jednu prostoriju u kojoj se nalazio Vrbić Alojz zv. „Vrba“ i još dva njima poznata pripadnika vojne policije, pa je Vrbić Alojz pitao ██████████ „Da li si posjedovao vatreно oružje i kojoj si jedinici pripadao“, te vidjeviši da je isti prekrstio ruke, pitao ga „Zašto si ruke prekrstio“ a kada je spustio ruke, opsovao mu je „Balijsku majku“ i kako ga udario nekoliko puta drvenom palicom u predjelu grudi i stomaka, pa kada je Vrbić Alojz video da oštećeni od zadobijenih udaraca nije pao na patos, rekao je „Jebo majku balijsku jeste jak, da ga nisam uspio oboriti“, te naredio da ga vrate u ćeliju, nanoseći mu na taj način snažan tjelesni i duševni bol i patnju.

Vrbić Alojz, u gore navedenom svojstvu, sam,

23. Neutvrđenog dana u toku mjeseca jula 1993. godine, u improvizovanom zatvoru „Silos“, iz ćelije tzv. „Šestica“ izveo zatočenika ██████████ i

odmah po izlasku iz ćelije počeo da ga udara nogama u predjelu leđa, a potom ga nastavlja kako udarati drvenom štaflom po glavi i leđima i rukama od kojih udaraca je pao na pod i nakratko izgubio svijest, nanoseći mu na taj način snažan tjelesni i duševni bol i patnju.

Vrbić Alojz, u gore navedenom svojstvu, sam,

24. Neutvrđenog dana početkom mjeseca jula 1993. godine, u improvizovanom zatvoru „Silos“ a nakon što je zatočenik ██████████ od strane jednog pripadnika vojne policije izведен iz ćelije tzv. „Šestica“, a potom doveden u jednu prostoriju u kojoj je bio Vrbić Alojz zv. „Vrba“ i ██████████ ██████████ i još dva njima poznata pripadnika vojne policije koji su tražili od oštećenog da lažno svjedoči protiv jednog zatvorenika izvjesnog ██████████, za koga su mislili da je on snajperom pogodio jednog pripadnika HVO-a zvani „████████“, te ga pitali gdje mu je naoružanje i gdje ga je sakrio, pa pošto im je rekao da mu ništa o tome nije poznato, Vrbić Alojz je nasruuo na njega i kako ga udario više puta stisnutim pesnicama u predjelu grudnog koša, od kojih udaraca je udarao glavom od zid, pa je pao na patos i izgubio dah, nakon čega mu je prišao ██████████ i vratio ga u ćeliju, nanoseći mu na taj način snažan tjelesni i duševni bol i patnju.

Vrbić Alojz, u gore navedenom svojstvu, sam,

25. Neutvrđenog dana u drugoj polovini mjeseca avgusta 1993. godine u večernjim satima nakon povratka sa borbenog položaja HVO-a zv. „Varda“ gdje je zatočenik ██████████ zajedno sa drugim zatvorenicima bio na obavljanju prinudnih radova, te prilikom ulaska u improvizovani zatvor „Silos“ na vratima je stajao Vrbić Alojz i pitao ga „šta to nosiš u ruci“ a kada mu je oštećeni rekao da je u pitanju komadić hljeba, uzeo je gumenu palicu i više puta jako ga udario u predjelu vrata i leđa, nakon čega ga je pustio da prođe u ćeliju, nanoseći mu na taj način snažan tjelesni i duševni bol i patnju.

Vrbić Alojz, u gore navedenom svojstvu, sam,

26. Neutvrđenog dana krajem mjeseca jula 1993. godine nakon što je zatočenik ██████████ od strane dva vojna policajca doveden iz improvizovanog zatvora Osnovne škole „Rade Kondić“ u improvizovani zatvor „Silos“ u jednu prostoriju na ispitivanje, u kojoj je bio Vrbić Alojz i nekoliko njemu poznatih pripadnika HVO-a, pa nakon što je sjeo na stolicu Vrbić Alojz ga je odmah jako udario pištoljem u potiljak glave, da bi ga potom ispitivali o položajima Armije RBiH iz Ozimice, te ko je htio ubiti ██████████ pripadnika HVO-a,

da bi ga potom Vrbić Alojz još nekoliko puta stisnutom pesnicom udario u predjelu glave, nanoseći mu na taj način snažan tjelesni i duševni bol i patnju.

Vrbić Alojz, u gore navedenom svojstvu, sam

27. Neutvrđenog dana tokom mjeseca jula 1993. godine, iz podumske prostorije improvizovanog zatvora Osnovne škole u Perkovićima izveo ispred škole zatvorenika ██████████ nakon čega je ga pitao „Odakle si“, pa mu je oštećeni odgovorio da je iz ██████████, da bi mu potom Vrbić Alojz rekao „E sad ćeš vidjeti“, te ga odmah potom počeo jako udarati nogama po genitalijama, stomaku i glavi, od kojih udaraca je pao na zemlju, te mu naredio da „pase travu“, pa pošto nije mogao jer nije imao zuba, stao mu je jednom nogom na glavu, a drugom nogom na leđa i u takvom položaju držao ga oko pet minuta, nanoseći mu na taj način snažan tjelesni i duševni bol i patnju.

Vrbić Alojz, u gore navedenim svojstvima, zajedno sa njemu poznatim pripadnikom HVO-a,

28. U toku mjeseca jula 1993. godine, iz podumske prostorije improvizovanog zatvora u Osnovnoj školi u Perkovićima zajedno sa njemu poznatim pripadnikom HVO-a ██████████ u više navrata zatočenika ██████████ izvodio ispred škole nakon čega su ga jako udarali gumenim palicama i drvenim štaflama po cijelom tijelu, nanoseći mu na taj način snažan tjelesni i duševni bol i patnju.

Vrbić Alojz i Martić Marinko u gore navedenim svojstvima, zajedno

29. Neutvrđenog dana krajem mjeseca decembra 1993. godine, u improvizovanom zatvoru u Osnovnoj školi „Rade Kondić“ u Žepču Vrbić Alojz došao ispred jedne učionice i prozvao zatočenika ██████████ a potom ga odveo u jednu kancelariju u kojoj su bili Martić Marinko i jedan njima poznati vojni policajac, pa su ga počeli ispitivati i tjerati ga da napiše izvještaj o njegovom kretanju početkom oružanih sukoba na teritoriji Bosne i Hercegovine, nakon čega su ga izveli na hodnik, te mu je Vrbić Alojz naredio da se okreće prema zidu i odmah potom počeli su ga udarati šakama i nogama po čitavom tijelu a posebno nogama u predjelu rebara i bubrega koji udarci su bili izuzetno jaki, a koje udaranje je trajalo oko dvadesetak minuta, nanoseći mu na taj način snažan tjelesni i duševni bol i patnju.

Vrbić Alojz i Martić Marinko u gore navedenim svojstvima, zajedno

30. Tačno neutvrdenog dana krajem mjeseca jula 1993. godine, u improvizovanom zatvoru u Osnovnoj školi „Rade Kondić“ u Žepču prije ulaza u fiskulturnu salu Vrbić Alojz zajedno sa Martić Marinkom zv. „Žilo“ i još jednim njima poznatim pripadnikom vojne policije izvjesni „[REDACTED]“ počeli ispitivati zatočenika [REDACTED] pitajući ga „Zašto si pucao na nas“ i odmah potom ga počeli jako udarati nogama i drvenim palicama po čitavom tijelu, da bi mu potom Martić Marinko naredio da se okrene licem prema zidu sa rukama iza vrata, da raširi noge, a potom ga je jako udarao kablom za struju u međunožje od kojih udaraca je oštećeni pao na pod i kratko izgubio svijest, nakon čega su ga vratili u fiskulturnu salu, nanoseći mu tako snažan tjelesni i duševni bol i patnju.

Vrbić Alojz u gore navedenom svojstvu, sam

31. Tačno neutvrđeno dana krajem mjeseca avgusta 1993. godine u jutarnjim satima kada je zatočenik [REDACTED] izveden zajedno sa drugim zatočenicima ispred improvizovanog zatvora u Osnovnoj školi „Rade Kondić“ u Žepču kako bi išli na obavljanje prinudnih radova na prve borbene linije HVO-a, isti se obratio Vrbić Alojzu i rekao mu da je lošeg zdravlja i da ne može ići na kopanje rovova, da bi ga odmah potom Vrbić Alojz više puta jako udario stisnutim pesnicama i nogama po čitavom tijelu, a potom ga vratio u fiskulturnu salu, na koji način mu je nanijet snažan tjelesni i duševni bol i patnja.

Vrbić Alojz, u gore navedenom svojstvu, zajedno sa drugim vojnim policajcima,

32. Neutvrđenog dana početkom mjeseca novembra 1993. godine, u poslijepodnevним satima u improvizovanom zatvoru u Osnovnoj školi „Rade Kondić“ u Žepču, izveo iz fiskulturne sale zatočenika [REDACTED] i doveo ga u jednu prostoriju, te mu rekao „Uđi ti komandante tamo“, potom zatvorio vrata, da bi odmah nakon njegovog ulaska u istu od strane više pripadnika vojne policije udaran nogama i rukama po cijelom tijelu od kojih udaraca je više puta padao na pod, kojom prilikom su tražili od njega da im prizna gdje su „zapovjednikove slike i vozačka dozvola“ te gdje je sakrio lične karte od onih Hrvata koje je ubio“, nakon čega su ga nastavili udarati na isti način, da bi posle izvjesnog vremena u tu prostoriju ušao Vrbić Alojz i pitao ga „Zar ti komandante još stojiš“, te mu prišao i odmah počeо da ga udara nogama u predjelu rebara, a zatim jakim udarcem pesnicom u predjelu gornje lijeve vilice kojom prilikom mu je izbio jedan zub, a zatim nogom u predjelu pleksusa, koji udarci su bili izuzetno jaki i od kojih je padao na pod, a koje premlaćivanje je trajalo neki četrdesetak minuta nakon čega je vraćen u fiskulturnu salu, da bi istog dana u večernjim satima ponovo od strane jednog pripadnika vojne policije bio izveden iz fiskulturne sale u hodnik, nakon čega

mu je prišao Vrbić Alojz i doveo do jednog stola da bi ga potom jako udario pesnicom u slabinski dio leđa od kog udarca je čučnuo pored tog stola, da bi ga odmah potom izvjesni „[redacted]“ udario ga nogom u njegovu nogu od kog udarca je pao na pod, da bi mu potom prišao izvjesni „[redacted]“ koji ga je podigao na noge i rekao: „[redacted], reci sve o slikama i vozačkoj, reci sve što znaš“ da bi odmah potom osjetio jak udarac u predjelu leđa od kog udarca je pao na pod, te ga potom izvjesni „[redacted]“ jako udara nogom u rame i butinu od kojih udaraca ponovo pada na pod i dok je ležao na podu Vrbić Alojz ga jako udara drvenom drškom od metle po leđima od kog udarca je pao na pod, a kada se podigao Vrbić Alojz koji je tom prilikom imao u rukama dva puna kanistera zapremine po tri litra vode, poveo ga je prema fiskulturnoj sali da bi u jednom momentu na hodniku prema sali Vrbić Alojz zamahnuo sa navedenim kanisterima i kako ga više puta udario u glavu u predjelu oba uha, te potom više puta istim kanisterom jako udario sa obje strane u predjelu rebara, na koji način su mu nanijeli snažan tjelesni i duševni bol i patnju.

Vrbić Alojz, Jović Franjo, Martić Marinko, u gore navedenim svojstvima, zajedno

33. Neutvrđenog dana u polovinom mjeseca jula 1993. godine, u improvizovanom zatvoru „Silos“ u Žepču, Vrbić Alojz i njemu poznati pripadnik vojne policije [redacted] iz ćelije tzv. „Šestica“ izveli su zatočenike [redacted] i [redacted] i uveli u kancelariju u kojoj su bili pripadnici vojne policije Martić Marinko i Jović Franjo i odmah počeli da im psuju, te govoreći im „Što vi ratujete protiv Hrvata, što hoćete da pobijete Hrvate“ i odmah potom njima poznati pripadnik vojne policije [redacted] snažno nogom udara [redacted] u predjelu stomaka od kog udarca je pao na pod, nakon čega ih Vrbić Alojz, Jović Franjo, Martić Marinko udaraju gumenim palicama po čitavom tijelu, koji udarci su bili izuzetno jaki i od kojih su padali na pod, pa dok bi ležali na podu udarali bi ih nogama i drvenim letvama po čitavom tijelu, a sve to trajalo oko tridesetak minuta nakon čega su četvoronoške ušli u ćeliju, nanoseći im na taj način snažan tjelesni i duševni bol i patnju.

Vrbić Alojz, Jović Franjo, Martić Marinko, u gore navedenim svojstvima, zajedno

34. Neutvrđenog dana u drugoj polovini mjeseca jula 1993. godine u improvizovanom zatvoru „Silos“ u večernjim satima iz ćelije zv. „Šestica“ od strane pripadnika vojne policije izvedeni su zatočenici [redacted] i [redacted] i dovedeni u jednu prostoriju u kojoj su bili Vrbić Alojz, Jović Franjo, Martić Marinko i još jedan njima poznati pripadnik vojne policije [redacted], te je odmah potom Vrbić Alojz naredio da se zatočenici [redacted] i [redacted] boksuju i

udaraju stisnutim pesnicama, a što su ovi i učinili, a potom im Vrbić Alojz naređuje da udarci moraju biti jači, nakon čega su oštećeni počeli jače da se udaraju kojom prilikom su od zadobijenih udaraca obojica krvarili u predjelu nosa, nakon čega su prekinuli njihovu tuču koja je trajala nekih petnaestak minuta, te im naredili da se okrenu prema zidu, te su ih počeli udarati drvenim štaflama u predjelu zatioka glave, leđa i donjeg dijela kičme, od kojih udaraca su više puta padali na pod, da bi im svaki put od prisutnih vojnih policajaca bilo naređeno da se podignu, nakon čega je Vrbić Alojz prišao [REDACTED] rekavši mu „Sad ју ti opaliti jedan šamar i ti si slobodan“, te mu je udario jak šamar i naredio da ih vrate u ćeliju, dok su [REDACTED] i [REDACTED] sve to vrijeme morali to da gledaju, pa kada su izveli iz te prostorije [REDACTED] i [REDACTED], Vrbić Alojz je zatočenike [REDACTED] i [REDACTED] više puta gumenom palicom udarao po svim dijelovima tijela od kojih udaraca su padali na pod, pa dok bi ležali na podu gazio bi ih gumenom vojničkom čizmom po čitavom tijelu, da bi im nakon petnaestak minuta naredio da se vrate u ćeliju zv. „Šestica“, u koju su ušli četvoronoške, nanoseći im na taj način snažan tjelesni i duševni bol i patnju.

Vrbić Alojz, Jović Franjo, Martić Marinko u gore navedenim svojstvima, zajedno,

35. Neutvrđenog dana u prvoj polovini mjeseca novembra 1993. godine, u improvizovanom zatvoru u Osnovnoj školi „Rade Kondić“ u Žepču, iz kancelarije direktora škole u kojoj su bili smješteni zatočenici jedan pripadnik vojne policije izveo je u hodnik zatvorenike [REDACTED], gdje su bili Vrbić Alojz, Martić Marinko, Jović Franjo i još jedan njima poznati pripadnik vojne policije [REDACTED], koji su im potom naredili da stanu uz zid i da leđa okrenu prema njima, da bi ih odmah počeli jako udarati nogama, šakama i gumenim palicama po čitavom tijelu, od kojih udaraca su padali na pod i pridizali se, a potom je Vrbić Alojz otisao do obližnje kuhinje, uzeo čekić za meso, te krenuo prema zatvoreniku [REDACTED] i zamahnuo istim u namjeri da ga udari, pa mu je [REDACTED] rekao „Nemoj Vrba matere ti“, nakon čega je prišao zatočeniku [REDACTED], zamahnuo čekićem i kako ga udario u glavu od kog udarca je krvario, a sve to trajalo je petnaestak minuta nakon čega su ih vratili u prostoriju iz koje su izvedeni, nanoseći im na taj način snažan tjelesni i duševni bol i patnju.

Vrbić Alojz, u gore navedenom svojstvu, sam.

36. Neutvrđenog dana krajem mjeseca septembra 1993. godine, u improvizovanom zatvoru „Silos“ iz ćelije tzv. „Šestica“ izveo zatočenike [REDACTED] i [REDACTED] i uveo u jednu kancelariju za ispitivanje u kojoj su bila još dva njemu poznata pripadnika vojne policije, a potom ih počeo udarati vrhom gumene palice u predjelu bubrega koji udarci su bili jaki i od istih su padali na patos, nakon čega su ih zajedno gazili nogama po glavi i po čitavom

tijelu, a sve to trajalo je oko trideset minuta, nakon čega su ih vratili u ćeliju, nanoseći im na taj način snažan tjelesni i duševni bol i patnju.

Vrbić Alojz, u gore navedenom svojstvu, zajedno sa drugim pripadnicima HVO-a i vojne policije,

37. Tačno neutvrđenog dana početkom mjeseca oktobra 1993. godine u improvizovanom zatvoru „Silos“ iz ćelije tzv. „Šestica“ izveo zatočenika ██████████ u jednu prostoriju u kojoj su bili dva njemu poznata pripadnika vojne policije, kao i dva pripadnika HVO-a izvjesni „████“ i „████“, te ga je izvjesni „████“ pitao u vezi njegove razmjene, te da li se slaže sa tim da bude razmjenjen, pa nakon što je oštećeni rekao da je saglasan, svi zajedno ga počinju udarati na način da ga je izvjesni „████“ jako udarao šakama u predjelu bubrega, te potom Vrbić Alojz vrhom gumene palice u predjelu bubrega, a nakon toga izvjesni „████“ ga je udario nogom u glavu, nakon čega su ga vratili u ćeliju, nanoseći mu na taj način snažan tjelesni i duševni bol i patnju.

Vrbić Alojz u svojstvu vojnih policajaca, zajedno sa jednim pripadnikom vojne policije,

38. Neutvrđenog dana u toku mjeseca oktobra 1993. godine u večernjim satima u improvizovanom zatvoru „Silos“ Vrbić Alojz zajedno sa njemu poznatim pripadnikom vojne policije █████, oštećenog ██████████ izveli iz ćelije tzv. „Šestica“ u hodnik gdje je bilo još nekoliko pripadnika vojne policije, zavezali mu ruke i naredili da se okrene prema zidu, a potom počeli da ga jako udaraju drvenom letvom po leđima i rukama, uslijed čega mu je pukla lijeva nadlaktica, a od tih udaraca je padao na patos i podizao se, nanoseći mu na taj način snažan tjelesni i duševni bol i patnju.

Vrbić Alojz, u gore navedenom svojstvu, zajedno sa drugim pripadnicima vojne policije zajedno,

39. Neutvrđenog dana polovinom mjeseca septembra 1993. godine, u improvizovanom zatvoru „Silos“, nakon što je iz ćelije tzv. „Šestica“ izvjesni „████“ pripadnik vojne policije HVO-a izveo zatočenika ██████████ i uveo ga u jednu prostoriju u kojoj se nalazio Vrbić Alojz, zajedno sa još dva njemu poznata pripadnika vojne policije, koji su mu odmah naredili da se okrene prema zidu, raširi noge i podigne ruke uvis, a potom ga počeli kako udarati šakama u predjelu bubrega, te drvenom štaflom po bubrežima i ramenima, nakon čega se četvoronoške vratio u ćeliju, nanoseći mu na taj način snažan tjelesni i duševni bol i patnju,

Vrbić Alojz, u gore navedenom svojstvu, zajedno sa drugim pripadnicima HVOa,

40. Neutvrđenog dana u drugoj polovini mjeseca jula 1993. godine, u improvizovanom zatovru „Silos“, nakon što je jedan pripadnik vojne policije iz ćelije tzv. „Šestica“ izveo zatočenika ██████████ i doveo ga u jednu kancelariju u kojoj je bio Vrbić Alojz koji je u ruci držao gumenu palicu, a zajedno s njim su bila dva njemu poznata pripadnika vojne policije, nakon čega mu je Vrbić Alojz naredio da se okrene prema zidu, da digne ruke i da iste nasloni na zid, te da raširi noge, da bi ga potom jako udario gumenom palicom u predjelu bubrega, a onda zajedno sa drugim pripadnicima vojne policije nastavio da ga udara šakama po glavi i cijelom tijelu od kojih udaraca je pao na pod i krvario iz nosa, te potom nastavili da ga udaraju nogama po cijelom tijelu, a sve vrijeme Vrbić Alojz mu je govorio „balijo, turčine“ i primoravao ga da pjeva „HVO nas hratio i branio“, koje udaranje je trajalo petnaestak minuta, nakon čega su ga vratili i ubacili u ćeliju, nanoseći mu na taj način snažan tjelesni i duševni bol i patnju.

Vrbić Alojz, Martić Marinko, u svojstvu vojnih policajaca, zajedno,

41. Neutvrđenog dana početkom mjeseca avgusta 1993. godine nakon što je zatočenik ██████████ prebačen iz improvizovanog zatvora Osnovne škole „Rade Kondić“ u Žepcu u improvizovani zatvor „Silos“ i uveden u jednu prostoriju za saslušanje u kojoj su bili Vrbić Alojz, Martić Marinko zv. „████“ i još nekoliko njima poznatih pripadnika vojne policije, da bi ga odmah potom počeli udarati letvama, nogama i rukama po svim dijelovima tijela, od kojih udaraca je nakratko izgubio svijest, nakon čega su ga odvukli i smjestili u ćeliju zv. „Šestica“, nanoseći mu na taj način snažan tjelesni i duševni bol i patnju.

Vrbić Alojz, u svojstvu vojnog policajca,

42. Neutvrđenog dana u prvoj polovini mjeseca avgusta 1993. godine u improvizovanom zatvoru „Silos“ od jednog pripadnika vojne policije iz ćelije tzv. „Šestica“ izveden je zatočenik ██████████ u jednu prostoriju za saslušanje u kojoj su bili ██████████ (██████) i Vrbić Alojz, da bi ga odmah potom počeli udarati na način što ga je ██████████ više puta jako udarao policijskom palicom po svim dijelovima tijela od kojih udaraca je zadobio prelom nekoliko rebara, naprsnuće lobanje kao i prelom lijeve nadlaktice, a Vrbić Alojz jako udario nogom u stomak od kog udarca je oštećeni osjetio jak bol, nanoseći mu na taj način snažan tjelesni i duševni bol i patnju.

Vrbić Alojz, u gore navedenom svojstvu, zajedno sa drugim pripadnicima vojne policije

43. Neutvrđenog dana u prvoj polovini mjeseca avgusta 1993. godine u improvizovanom zatvoru „Silos“ nakon što je zatočenik █████ izveden iz ćelije tzv „Šestica“ od strane █████, pripadnika vojne policije HVO-a koji ga je doveo u sobu za ispitivanje, gdje ga je na okolnosti naoružavanja i vojne strategije ispitao █████ pripadnik vojne policije, nakon čega je u tu prostoriju ušao Vrbić Alojz, a iza njega su ušla još dva njemu poznata pripadnika vojne policije i to izvjesni „████████“ i „████“ i odmah potom Vrbić Alojz ga jako udara gumenom palicom u predjelu bubrega, od kojih udaraca je pao na patos, nakon čega mu naređuje da ustane, pa kada se oštećeni podigao, izvjesni „████“ kako ga udara nogom u predjelu jetre, od kog udarca ponovo pada na patos, a onda ga sva trojica počinju da udaraju nogama po čitavom tijelu, a kada se uspio pridići izvjesni „████“ ga je uhvatio za glavu, savio ga i potom koljenom jako udario ga u glavu od ko udarca mu je pukao nos i izbio mu četiri zuba gornje vilice, da bi mu potom Vrbić Alojz naredio stavi prste od ruke na drveni sto a kada je to oštećeni učinio počinje da ga udara gumenom palicom po prstima od kojih udaraca je zadobio deformaciju prstiju, a cijelo vrijeme dok ga udara po prstima Vrbić Alojz mu govori „Ovo ti je da više nikad ne pucaš na Ustaše“, nakon čega je vraćen u ćeliju tzv. „Šestica“, nanoseći mu na taj način snažan tjelesni i duševni bol i patnju.

Vrbić Alojz, Martić Marinko i Franjo Jozic gore navedenim svojstvima, zajedno,

44. Neutvrdenog dana u poslijepodnevnim satima sredinom mjeseca jula 1993. godine iz fiskulturne sale improvizovanog zatvora Osnovne škole „Rade Kondić“ u Žepču od strane jednog pripadnika vojne policije izveden je zatočenik █████, koji ga je doveo do putničkog motornog vozila marke „Golf“ crvene boje, u kome su se nalazili █████ (████) i Luka Babić, zapovjednik vojne policije, koji je upravljao tim vozilom i koji su mu tokom vožnje rekli da mora ići na saslušanje, i po dolasku do improvizovanog zatvora „Silos“ uvode ga u jednu kancelariju u kojoj ostaje sam tri do četiri sata, nakon čega u istu ulazi Vrbić Alojz, zv. „Vrba“, Martić Marinko, zv. „Žilo“ i Franjo Jozć koji su ga poveli niz hodnik i počeli da ga vrijeđaju na nacionalnoj osnovi, a odmah potom Vrbić Alojz, zv. „Vrba“ koji je išao ispred njega u jednom momentu se zaustavio i okrenu prema njemu govoreći mu „Ti si █████ onaj koji je palio hrvatske crkve, što ti je to trebalo“, i odmah potom ga jako udara gumenom palicom u predjelu ramena i prsa, a Martić Marinko i Franjo Jozć gužmenim palicama ga udaraju u predjelu leđa, da bi ga u jednom momentu jedan od njih udario u potiljak glave, koji udarac je bio izuzetno jak i od kog udarca je kratko izgubio svijest i pao na patos, a kada je došao sebi pridigli su ga i sva trojica nastavljuju da ga udaraju šakama i nogama po svim dijelovima tijela, da bi ponovo jedan od njih snažno ga udario tvrdim predmetom u predjelu vrata od kog udarca je pao na pod i pao nakratko se onesvjestio, nakon čega su ga u takvom stanju ubacili u ćeliju tzv. „Šestica“, gdje se i osvjestio i koji je uslijed zadobijenih povreda sedam dana bio nepokretan uz jake osjećaje bolova u predjelu stomaka, mišića i kostiju, nanoseći mu na taj način snažan tjelesni i duševni bol i patnju.

Vrbić Alojz, Spajić Slavko i Franjo Jozić u gore navedenim svojstvima, zajedno,

45. Neutvrđenog dana u toku mjeseca avgusta 1993. godine u zatočeničkom objektu – logoru „Silos“ iz ćelije tzv. „Šestica“ pripadnik HVO-a izvjesni „[REDACTED]“ izveo je oštećenog [REDACTED] i odveo u jedan dio hodnika gdje su se nalazili još par pripadnika vojne policije, među kojima su bili Vrbić Alojz, Spajić Slavko i Franjo Jozić koji su ga nakon ispitivanja počeli udarati nogama, rukama, palicama po svim dijelovima tijela od kojih udaraca je nakratko izgubio svijest i pao, pa nakon što se probudio opet su nastavili da ga tuku, a nakon toga ga vratili u ćeliju, nanoseći mu na taj način snažan tjelesni i duševni bol i patnju.

Vrbić Alojz, u gore navedenom svojstvu, sam

46. Neutvrđenog dana u prvoj polovini mjeseca avgusta 1993. godine nakon što se zatočenik [REDACTED] u večernjim satima vratio sa borbenog položaja HVO-a, gdje je tokom dana kopao rovove i tranšeje, pa mu je na ulazu u improvizovani zatvor „Silos“ prišao Vrbić Alojz, zv. „Vrba“ i odmah ga jako udario pesnicom u predjelu glave od kog udarca je oštećeni pao na zemlju, da bi ga potom nekoliko puta jako udario nogama sa obuvenim vojničkim čizmama i to u predjelu rebara i bubrega, pa nakon što se nije mogao podići i vratiti u ćeliju njemu nepoznati vojni policajac ga je ubacio u istu, nanoseći mu na taj način snažan tjelesni i duševni bol i patnju.

Vrbić Alojz, Jozić Franjo, Martić Marinko zajedno, u gore navedenim svojstvima, zajedno

47. Neutvrđenog dana u večernjim satima polovinom mjeseca avgusta 1993. godine u improvizovanom zatvoru „Silos“ iz ćelije tzv. „Šestica“ izvedeni su pojedinačno zatvoreni [REDACTED] i uvedeni u jednu prostoriju u kojoj su bili Vrbić Alojz, Martić Marinko, Jozić Franjo i njima dva poznata pripadnika vojne policije [REDACTED] i [REDACTED], koji su ih odmah počeli udarati nogama i šakama po čitavom tijelu, te ih vratili u ćeliju, nakon čega su Vrbić Alojz i Martić Marinko došli u ćeliju tzv. „Šestica“ izveli zatočenika [REDACTED] i odveli ga u tu prostoriju i počeli udarati a odmah potom je doveden i zatočenik kojom prilikom je Vrbić Alojz zatočenika [REDACTED] dok je stajao licem okrenutim prema zidu sa rukama podignutim uvis više puta jako udario drvenom letvom po ledima i po glavi od kojih udaraca je [REDACTED] pao na pod, te ga jako udarao nogom u predjelu glave i po čitavom tijelu, od kojih udaraca je pao i izgubio svijest, da bi odmah potom Vrbić Alojz prišao zatočeniku [REDACTED] i odmah ga počeo jako udarati drvenom letvom po glavi i ledima i od tih jakih udaraca pao je na pod,

uslijed čega je izvršio „veliku nuždu“, te nakratko izgubio svijest, pa nakon što su ga polili vodom Vrbić Alojz mu je rekao „Ustaj balijo“ te je puzajući vratio se u ćeliju, da bi odmah potom do ćelije vraćen [REDACTED] u polusvjesnom stanju pa su ga zatvorenici [REDACTED] i [REDACTED] unijeli unutar ćelije, a što je sve za posljedicu imalo da im je nanešen snažan tjelesni i duševni bol i patnja, dok je zatvorenik [REDACTED] bio u teškom fizičkom i psihičkom stanju, jer nije mogao ni govoriti, ni ustajati, a što je sve za posljedicu imalo da je isti tokom iste noći preminuo u ćeliji tzv. „Šestici“ u „Silosu“.

Martić Marinko u gore navedenom svojstvu, zajedno sa jednim pripadnikom vojne policije, zajedno

48. Neutvrđenog dana početkom mjeseca avgusta 1993. godine, iz fiskulturne sale improvizovanog zatvora u Osnovnoj školi u Perkovićima izveo je na hodnik zatočenika [REDACTED] i naredio mu mu da stane uz zid sale, da bi ga potom zajedno sa još jednim njemu poznatim pripadnikom vojne policije jako udarao gumenim palicama i nogama obuvenim u gumene čizme po čitavom tijelu, od kojih udaraca je stalno padao na pod, nanoseći mu na taj način snažan tjelesni i duševni bol i patnju.

Martić Marinko i Viktor Markanović, u svojstvu pripadnika HVO-a

49. Neutvrđenog dana u prvoj polovini mjeseca jula 1993. godine, nakon što je zatočenik [REDACTED] zajedno sa nekoliko zatočenika u večernjim satima prebačen iz improvizovanog zatvora Osnovne škole „Rade Kondić“, u Žepcu u improvizovani zatvor u Osnovnoj školi u Perkovićima, odmah po ulasku u hodnik počinju ih maltretirati i udarati tako da su oštećenog jako udarali nogama, rukama i buzdovanom po čitavom tijelu, govoreći mu da je „balija“, nakon čega je četvoronoške puzajući ušao u fiskulturnu salu, nanoseći mu na taj način snažan tjelesni i duševni bol i patnju.

Martić Marinko, Jozić Franjo, u gore navedenim svojstvima, zajedno sa drugim pripadnicima vojne policije,

50. Neutvrđenog dana početkom mjeseca avgusta 1993. godine, u improvizovanom zatvoru „Silos“ iz ćelije tzv. „Šestica“ njima poznati pripadnik vojne policije [REDACTED], izveo je zatočenika [REDACTED] i naredio mu da krene niz hodnik gdje su bili Martić Marinko, zv. „Žilo“ i Jozić Franjo i još njima dva poznata pripadnika vojne policije, pa su ga pitali „Koliko si pobio Hrvata, jesи li bio na ratištu Počulica kod Viteza“, nakon čega ga pripadnik vojne policije [REDACTED], jako udario gumenom palicom u

predjelu glave, da bi ga potom svi zajedno počeli udarati gumenim palicama, nogama, rukama po svim dijelovima tijela, bacajući na njega i kanistere sa vodom i točkove sa felgama, pa je od jačine tih udaraca više puta padaо na pod, pa bi ga dizali i nastavljali udarati a onda su ga odvukli do ćelije vukući ga za kosu i dijela garderobe, zbog čega se oštećeni sedam dana nije mogao kretati, na koji način su mu nanijeli snažan tjelesni i duševni bol i patnju.

Viktor Markanović, u gore navedenim svojstvima, zajedno sa njemu poznatim pripadnikom HVO,

51. Neutvrđenog dana početkom mjeseca jula 1993. godine, iz podumske prostorije improvizovanog zatvora u Osnovnoj školi u Perkovićima Viktor Markanović zajedno sa još jednim njemu poznatim pripadnikom HVO-a █████, izveo zatočenika ██████████ i odmah potom udarili mu nekoliko šamara, a nakon toga zadali mu više udaraca nogama i šakama u predjelu rebara, nanoseći mu na taj način snažan tjelesni i duševni bol i patnju.

Markanović Viktor, Mrkonjić Ivo u gore navedenim svojstvima, zajedno sa još jednim njima poznatim pripadnikom HVO,

52. Neutvrđenog dana sredinom mjeseca jula 1993. godine iz podumske prostorije improvizovanog zatvora u Osnovnoj školi u Perkovićima njima poznati pripadnik HVO-a █████, izveo je zatvorenika ██████████ i doveo ga ispred škole gdje su bili prisutni Mrkonjić Ivo, Markanović Viktor i izvjesni „████“ i izvjesni „████“ i odmah potom ga svi zajedno počinju jako udarati gumenim palicama po glavi, leđima i nogama od kojih udaraca je tri puta padaо na zemlju kojom prilikom bi na kratko gubio svijest, da bi mu potom prišao izvjesni „████“ i gumenom palicom ga jako udario u međunožje, nakon čega je od strane njima poznatog pripadnika HVO-a vraćen u podumske prostorije, kojom prilikom se oštećeni kretao četvoronoške, nanoseći mu na taj način snažan tjelesni i duševni bol i patnju.

Markanović Viktor, u gore navedenim svojstvima, zajedno sa još jednim pripadnikom vojne policije,

53. Neutvrđenog dana početkom mjeseca jula 1993. godine u večernjim satima njemu poznati pripadnik HVO-a █████, iz podumske prostorije improvizovanog zatvora u Osnovnoj školi u Perkovićima izveo zatočenika █████ na hodnik u blizini ulaza u fiskulturnu salu, gdje su bili Viktor Markanović i još jedan njemu poznati pripadnik vojne policije, nakon čega su ga počeli jako udarati policijskim palicama po svim dijelovima tijela, uslijed kojih udaraca je oštećeni pao na pod, te mu naredili da skine patike a potom

ga je [REDACTED], pripadnik HVO-a koji ga je izveo iz prostorije udarao palicom po tabanima, a istovremeno od strane Markanović Viktora i njima poznatog pripadnika vojne policije dobijao je udarce po glavi i bubrežima, pa je od jačine tih udaraca kratko izgubio svijest, da bi mu potom naredili da čuće na koljena i tako u pognutom položaju da ustima uzima neugašene opuške cigareta, pa s obzirom da se nije mogao kretati vukli su ga i ubacili u podrumsku prostoriju, nanoseći mu na taj način snažan tjelesni i duševni bol i patnju.

Viktor Markanović, u gore navedenom svojstvu, sam

- 54.** Dana 03.07.1993. godine, prilikom izlaska zatočenika bošnjačke nacionalnosti iz improvizovanog zatvora u Osnovnoj školi u Perkovićima koji su trebali da budu prebačeni u zatvore na području Hercegovine, prije ulaska u autobus zaustavio je zatočenika [REDACTED] kome su ruke bile svezane žicom na leđima i u prisustvu većeg broja zatvorenih civila i pripadnika vojne policije HVO-a počeo da ga udara bijelom gumenom policijskom palicom i nogama po cijelom tijelu, uslijed čega je oštećeni jako krvario, pa je palicu po kojoj je bilo dosta krvi brisao od travu, a potom nastavio da ga udara sa istom po čitavom tijelu, nanoseći mu na taj način snažan tjelesni i duševni bol i patnju.

Viktor Marković gore navedenom svojstvu, zajedno sa drugim pripadnicima vojne policije,

55. Neutvrđenog dana početkom mjeseca jula 1993. godine, nakon što su zatvorenici bošnjačke nacionalnosti, među kojima su bili [REDACTED], iz improvizovanog zatvora u Osnovnoj školi „Rade Kondić“ kamionima u pratnji pripadnika vojne policije dovezeni do improvizovanog zatvora u Osnovnoj školi u Perkovićima, ispred koje su bili Markanović Viktor zv. „Karika“ sa još nekoliko njemu poznatih pripadnika vojne policije i odmah posilasku sa kamiona postrojeni su uz zid, da bi ih potom Viktor Markanović zajedno sa drugim njemu poznatim pripadnicima vojne policije počeli jako udarati nogama, rukama, puškama, buzdovanjima i gumenim palicama po čitavom tijelu, od kojih udaraca su padali na zemlju i koje udaranje je trajalo oko sat vremena, da bi ih nakon toga uveli u fiskulturnu salu, te su posle polasata ponovo iz fiskulturne sale izvedeni zatočenici [REDACTED] i [REDACTED] u hodnik i odmah potom su od strane Markanović Viktora i nekoliko drugih njemu poznatih vojnih policijaca pretučeni tako što su ih jako udarali nogama, rukama, puškama, buzdovanjima i gumenim palicama po čitavom tijelu, nakon čega su zbog zadobijenih

povreda četvoronoške ušli u salu, nanoseći im na taj način snažan tjelesni i duševni bol i patnju.

Viktor Markanović u gore navedenom svojstvu, zajedno sa drugim pripadnicima vojne policije,

56. Tačno neutvrđenog dana početkom mjeseca jula 1993. godine u večernjim satima nakon što je iz fiskulturne sale improvizovanog zatvora u Osnovnoj školi u Perkovićima izveo ispred škole na jedan plato zatočenike [REDACTED] i [REDACTED], gdje su bila još tri njemu poznata pripadnika HVO-a i potom tražio od istih da improvizuju izvještaj sa ratišta u smislu „da su bojovnici HVO-a napali na položaje Armije RBiH“ pa nakon što su oni to odbili, Viktor Markanović sa još jednim pripadnikom HVO-a udarao ih šakama u predjelu glave, kojom prilikom je [REDACTED] izbio nekoliko zuba i polomio mu naočare, te ih udara buzdovanom, koji udarci su bili jaki i od kojih su padali na beton, tražeći da ustanu, nakon čega je postavio jednu malu drvenu stolicu i naredio da naizmjenično stave nogu na tu stolicu, te ih buzdovanom i drvenom letvom jako udarao po nogama, te je potom pitao [REDACTED] „Poznaješ li ti mene“, pa nakon što mu je [REDACTED] odgovorio da ga poznaje, izvadio je iz futrole pištolj i prislonio mu na slijepoočnicu govoreći mu da će ga ubiti, te je povukao obarač pištolja koji je bio prazan, nakon čega im psuje „balijsku majku“, da bi potom izvadio nož i prišao [REDACTED] koji je ležao potrbuške na zemlji govoreći mu „Šta jaučeš“ i lijevom rukom uhvatio ga u predjelu grkljana a desnom rukom prislonio nož na lijevo uho i odsjekao mu gornji dio lijeve ušne školjke uslijed čega je [REDACTED] obilno krvario, a potom je uzeo odsjećeni dio uha i držeći ispred [REDACTED] rekao mu „Evo ovo je dio tvog tijela, a sutra ćemo osjeći drugi dio i tako ćemo redom činiti sve dok te ne raskomadamo“, nakon čega su ih vukli do fiskulturne sale u koju su ih unijeli drugi zatvorenici, nanoseći im na taj način snažan tjelesni i duševni bol i patnju.

Spajić Slavko u gore navedenom svojstvu, sam

57. Neutvrđenog dana početkom mjeseca jula 1993. godine ušao u jednu svlačionicu osnovne škole „Rade Kondić“ u Žepču u kojoj se nalazio zatočenik [REDACTED], pošto je prethodno bio doveden iz podrumske prostorije na ispitivanje, pa je odmah izvadio pištolj i stavio oštećenom u usta, govoreći mu „Ti si bio zadužen da mene smaknu“, nakon čega je uzeo drveni štap i počeo da ga udara po nogama i ramenima, a onda je ga jako udario pesnicom u glavu od kog udarca je pao na pod i potom ga više puta jako udaraog nogama po cijelom tijelu, nakon čega oštećeni nije mogao ustati nego se četvoronoške vratio u podrumsku prostoriju, nanoseći mu na taj način snažan tjelesni i duševni bol i patnju.

Spajić Slavko, Franjo Jozić i Martić Marinko u gore navedenim svojstvima, zajedno,

58. Neutvrđenog dana početkom mjeseca jula 1993. godine u improvizovanom zatvoru objektu Osnovne škole „Rade Kondić“ u Žepču, nakon što je zatočenik ██████████ izveden iz podruma škole od strane jednog pripadnika vojne policije i doveden u jednu prostoriju unutar škole u kojoj su bili Spajić Slavko, Martić Marinko i Franjo Jozić, odmah po ulasku u tu prostoriju naredili mu da sjedne na jednu stolicu, a preko druge stolice da ispruži noge i pošto je bio bos jako su ga udarali gumenim palicama po golim tabanima i cjevanicama koje udaranje je trajalo dvadesetak minuta, pa kada su primjetili da će se onesvijestiti od tih udaraca polili su ga vodom, nakon čega je vraćen u podrumsku prostoriju, nanoseći mu na taj način snažan tjelesni i duševni bol i patnju.

Spajić Slavko, Franjo Jozić u gore navedenim svojstvima, zajedno sa još jednim pripadnikom vojne policije,

59. Neutvrđenog dana početkom mjeseca jula 1993. godine u improvizovanom zatvoru objektu Osnovne škole „Rade Kondić“ u Žepču, nakon što je zatočenik ██████████ od strane izvjesnog „████████“ pripadnika vojne policije HVO-a izveden iz podumske prostorije osnovne škole i doveden u hol škole gdje su bili Spajić Slavko i Franjo Jozić i njima poznati pripadnik vojne policije █████, koji ga pitaju „Koliko si ubio Hrvata i zapalio hrvatskih kuća“, nakon čega mu Franjo Jozić stavlja gumenu palicu u usta, te ga prislanja uz jedan zid licem okrenutim prema zidu, a u ustima i dalje drži gumenu palicu, raširenih nogu i rukama dignutih uvis, prijeteći mu da ukoliko ispusti gumenu palicu iz usta da će ga ubiti, nakon čega je osjetio jak udarac u predjelu međunožja od kog udarca je pao na pod, a potom ga sva trojica počinju udarati nogama po čitavom tijelu, koje udaranje je trajalo dvadesetak minuta, nakon čega je vraćen u podrumsku prostoriju, nanoseći mu na taj način snažan tjelesni i duševni bol i patnju.

Spajić Slavko u gore navedenom svojstvu, sam

60. U prvoj polovini mjeseca jula 1993. godine u improvizovanom zatvoru u Osnovnoj školi „Rade Kondić“ iz podumske prostorije više puta izvodio zatočenika ██████████ u jednu svlačionicu, te mu naređivao da se okreće prema zidu sa rukama podignutim uvis, a potom ga je više puta jako udarao gumenom palicom u predjelu glave, leđa i nogu, od kojih udaraca je oštećeni padao na pod, da bi mu potom naređivao da ustane, pa ga je potom

jako udarao stisnutim pesnicama i to sve trajalo je nekih dvadesetak minuta, nakon čega bi bio vraćen u podrumske prostorije, nanoseći mu na taj način snažan tjelesni i duševni bol i patnju.

Spajić Slavko u gore navedenom svojstvu, sam

61. Neutvrđenog dana početkom mjeseca jula 1993. godine u prostoriji osnovne škole „Rade Kondić“ u Žepcu koja je služila za premlaćivanje u prisustvu još pet do šest njemu poznatih pripadnika vojne policije HVO-a zatočeniku ██████████ koji je prethodno izveden iz fiskulturne sale od strane njemu poznatog vojnog policajca izvjesnog „████████“ naredio da stane uz zid ledima okrenutim prema zidu i da gleda u njega a onda je uzeo pušku i uperio u oštećenog govoreći mu „Sjećaš li se moga brata █████“, a kada je oštećeni rekao da se sjeća njegovog brata, tada mu je naredio da legne na patos, pa pošto ga nije poslušao uzeo je pušku i istu nategnuo i rekao „Lezi ili pucam“, pa kada oštećeni ni to nije htio učiniti, kako ga nogom udara u stomak i kada se oštećeni savio osjetio je jake udarce i u predjelu leđa i glave, od kojih udaraca je pao na pod, da bi ga potom nastavio udarati po svim dijelovima tijela nakon čega je kratko izgubio svijest, da bi ga potom vratio u fiskulturnu salu tako što je četvoronoške upuzao u istu zaprijetivši ostalim zatvorenicima da mu niko ne smije pružiti pomoć, jer u suprotnom i oni će biti premlaćeni, nanoseći mu na taj način snažan tjelesni i duševni bol i patnju.

Spajić Slavko gore navedenom svojstvu, zajedno sa drugim vojnim policajcima,

62. Neutvrđenog dana početkom mjeseca jula 1993. godine u večerenjim satima u improvizovanom zatvoru u Osnovnoj školi „Rade Kondić“ u Žepcu, nakon što su zatočenici █████ i █████ od strane pripadnika vojne policije izvedeni iz fiskulturne sale na hodnik, gdje je bio Spajić Slavko zajedno sa drugim njemu poznatim pripadnicima HVO-a, koji su ih odmah počeli jako udarati šakama, nogama, gumenim i bejzbol palicama po čitavom tijelu, a nakon što su pali na pod Spajić Slavko im je naredio da ustanu i stanu uz zid, tako da je █████ stajao između █████ i █████, da bi potom Spajić Slavko iz džepa izvadio čakiju sa drvenom drškom, ispravio oštricu čakije, a potom udario █████ u predjelu gornjeg lijevog dijela grudnog koša, pa pošto je povukao čakiju iz tijela █████ potekla je krv a potom je pao na pod, nakon čega mu je █████ prišao sa namjerom da ga podigne, da bi ga tom prilikom Spajić Slavko udario jako nogom u predjelu glave govoreći mu „Ostavi ga“, te je potom █████ nekoliko puta jako udario šakom u predjelu glave, a koje premlaćivanje je trajalo petnaestak minuta, nanoseći im na taj način snažan tjelesni i duševni bol i patnju.

Franjo Jozic, u gore navedenom svojstvu, sam,

63. Neutvrđenog dana krajem mjeseca avgusta 1993. godine u improvizovanom zatvoru u Osnovnoj školi „Rade Kondić“ u Žepču iz jedne prostorije gdje je nekada bila kancelarija direktora, nakon što je zatočenika ██████████ izveo jedan pripadnik vojne policije na hodnik gdje se nalazio Franjo Jozic, koji mu je prišao i odmah ga počeo jako udarati nogama po čitavom tijelu, od kojih udaraca je pao na pod, pa kada se više nije mogao podizati od zadobijenih udaraca, vratio ga je u tu prostoriju, nanoseći mu na taj način snažan tjelesni i duševni bol i patnju.

Mrkonjić Ivo, u gore navedenom svojstvu, sam

64. Neutvrđenog dana u kasnim večernjim satima krajem mjeseca jula 1993. godine u prostorijama improvizovanog zatvora u Osnovnoj školi u Perkovićima, a nakon što je zatočenik ██████████ od strane jednog pripadnika vojne policije izveden iz podrumske prostorije i doveden u jednu učionicu koja je služila za ispitivanje, u istoj je zatekao Mrkonjić Iva, koji ga je upitao „Gdje je vojska“, a potom ga jako udario nogom u glavu od kog udarca je pao na pod i nakratko se onesvijestio, pa kada se osvijestio u toj prostoriji je i dalje bio Mrkonjić Ivo i nekoliko njemu poznatih pripadnika vojne policije, da bi ga potom nastavio tući na isti način, te u njihovom prisustvu rekao „Da ga ubijem odmah ovdje“, nakon čega ga je jedan pripadnik vojne policije rekao „Nemoj ovdje, moram ga nositi napolje“, te ga je jedan pripadnik vojne policije izveo i vratio u prostoriju gdje je boravio, nanoseći mu na taj način snažan tjelesni i duševni bol i patnju.

Mrkonjić Ivo, u gore navedenom svojstvu, zajedno sa jednim pripadnikom HVO-a,

65. Tačno neutvrdenog dana u drugoj polovini mjeseca avgusta 1993. godine u improvizovanom zatvoru „Silos“, nakon što je zatočenik ██████████ izveden iz ćelije broj 10 u kojoj je bio zatvoren i doveden u jednu prostoriju u kojoj su bili Mrkonjić Ivo zv. „Cvaka“ i njemu poznati pripadnik HVO-a ██████████, koji su odmah počeli ida ga ispituju za njegov angažman u Armije RBiH, a onda su rekli izvjesnom ██████████ da mu postavlja pitanja, a posle svakog odgovora na ██████████ pitanje prisutni pripadnik HVO-a ga je udarao palicom i pesnicom po glavi i ramenima, a Mrkonjić Ivo više puta stisnutom pesnicom u stomak i palicom po nogama, od kojih udaraca je oštećeni padao na pod i kojom prilikom mu je slomljen nos, a svaki put kada bi pao naredili bi mu da se podigne i nastavili da ga udaraju po čitavom tijelu, da bi u jednom momentu Mrkonjić Ivo izvadio iz futrole pištolj i gurnuo oštećenom u usta,

uslijed čega oštećeni nije mogao da diše pa je nakratko izgubio svijest, a kada je došao sebi naredili su mu da se vrati u ćeliju u koju je ušao puzajući, nanoseći mu na taj način snažan tjelesni i duševni bol i patnju.

Martić Marinko u svojstvu vojnog policajca, sam

66. Tačno neutvrđenog dana početkom mjeseca novembra 1993. godine u večernjim satima dok je u svojstvu vojnog policajca HVO-a obavljao dužnost čuvara u zatočeničkom objektu Osnovnoj školi „Rade Kondić“ u Žepču, u kojem zatvoru su bili nezakonito zatvoreni civilni bošnjačke nacionalnosti sa područja opštine Žepče, među kojima je bila i oštećena ██████████, iz jedne učionice izveo oštećenu i istu doveo do jedne manje prostorije, pa kada je istu uveo zaključao je vrata, pa kad je krenuo da joj skine garderobu oštećena se počela opirati, te joj je opalio šamar, zatim joj svukao donji i gornji dio odjeće i oštećenu gurnuo na krevet, te otkopčao svoje pantalone, legao na oštećenu i silovao je, pa kada je pokušavala da se odupre, poklopio joj je ruke svojim tijelom i nije se mogla opirati i cijelo vrijeme je plakala, vrištala i dozivala u pomoć, te nakon što je silovao oštećenu obukao je svoje pantalone i izašao iz te prostorije, dok je oštećena neko vrijeme ostala u toj prostoriji a onda se vratila iz prostorije iz koje je izvedena.

Dakle, za vrijeme rata i oružanog sukoba kršili pravila međunarodnog humanitarnog prava,

Čime bi počinili krivično djelo i to:

- **Luka Babić** - pod tačkom **1** - Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 173 stav 1 tačka **c) i e)** Krivičnog zakona BiH u vezi sa članom 180 stav 2 istog zakona;
- pod tačkom **2** - Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 173 stav 1 tačka **f)** Krivičnog zakona BiH u vezi sa članom 180 stav 2 istog zakona;
- pod tačkama **3, 4, 5, 6, 7 i 8** - Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 173 stav 1 tačka **c)** Krivičnog zakona BiH u vezi sa članom 180 stav 1 istog zakona, a radnjama iz tačaka **5, 6, 7 i 8** u vezi sa članom 29 istog zakona,
- **Alojz Vrbić** – pod tačkama **5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46 i 47** - Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 173 stav 1 tačka **c)** Krivičnog zakona BiH, a u odnosu na tačke **9, 10, 17, 22, 28, 29, 30, 32, 33, 34, 35, 37, 38, 39, 40, 41, 43, 44, 45 i 47** vezi sa članom 29 istog zakona,
- pod tačkom **15, 15.a, 15.b, 15.c** - Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 173 stav 1 tačka **c) i f)** Krivičnog zakona BiH članom 180 stav 1 istog zakona,

- **Marinko Martić** pod tačkama **17, 29, 30, 33, 34, 35, 41, 44, 47, 48, 49, 50 i 58** - Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 173 stav 1 tačka c) Krivičnog zakona BiH u vezi sa članom 29,
- pod tačkom **66** - Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 173 stav 1 tačka e) Krivičnog zakona BiH u vezi sa članom 180 stav 1 istog zakona,
- **Franjo Jozić** pod tačkama **33, 34, 35, 44, 45, 47, 50, 58, 59 i 63** - Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 173 stav 1 tačka c) Krivičnog zakona BiH u vezi sa članom 180 stav 1 istog zakona, a radnjama u tačkama **33, 34, 35, 44, 45, 47, 50, 58 i 59** u vezi sa članom 29 istog zakona,
- **Viktor Markanović** pod tačkama **22, 49, 51, 52, 53, 54, 55 i 56** - Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 173 stav 1 tačka c) Krivičnog zakona BiH u vezi sa članom 180 stav 1 istog zakona, a radnjama iz tačaka **22, 49, 51, 52, 53, 55 i 56** u vezi sa članom 29 istog zakona,
- **Slavko Spajić** pod tačkama **45, 57, 58, 59, 60, 61 i 62** - Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 173 stav 1 tačka c) Krivičnog zakona BiH u vezi sa članom 180 stav 1 istog zakona, a radnjama iz tačaka **45, 58, 59, 60 i 62** u vezi sa članom 29 istog zakona,
- **Ivo Mrkonjić** pod tačkama 52, 64 i 65 - Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 173 stav 1 tačka c) Krivičnog zakona BiH u vezi sa članom 180 stav 1 istog zakona, a radnjama iz tačaka 52 i 65 u vezi sa članom 29 istog zakona,

**TUŽILAC
TUŽILAŠTVA BOSNE I HERCEGOVINE**